

2. Гриньова М. В. Подолання синдрому емоційного вигорання вчителя [Текст] / М. В. Гриньова, О. А. Даценко // Основи здоров'я та фізична культура. – 2007. – №7. – С. 8-9.
3. Думанська Г. Синдром емоційного вигорання у педагогів [Текст] / Г.Думанська // Психолог. – 2010. – №45. – С. 4-5.
4. Емоційне вигорання [Текст]. – К.: Главник, 2007. – 128 с. – (Психол. інструментарій).
5. Загорська І. Профілактика синдрому емоційного вигорання серед педагогічних працівників [Текст] / Ірина Загорська // Школа. – 2009. – №4. – С.12-25.

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ ПРОФЕСІЙНОГО НАВЧАННЯ У СФЕРІ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ, ЯК ВИМОГА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЄДИНОГО ПІДХОДУ ДО ЙОГО ЗМІСТУ

Головач Л.В. (м. Полтава, Україна)

Результатом підвищення кваліфікації у сфері цивільного захисту є сукупність властивостей знань і умінь, які обумовлюють здатність осіб керівного складу ЦЗ та інших посадових осіб до виконання певних функцій з питань запобігання і реагування на НС та здійснення управління заходами ЦЗ.

Показниками якості здатності (готовності) слухачів до виконання функцій за цільовим призначенням можуть бути:

- показник набуття компетенції – обсягу знань (оновленої або розширеної інформації) та практичного досвіду їх застосування у відповідності до переліку завдань і обов'язків, які мають виконувати слухачі згідно визначеного посадовими інструкціями рівня їх діяльності відносно безпеки у НС;
- технологічність (раціональність в затратах сил, засобів, матеріальних резервів, часу при вирішенні завдань) готовності, що характеризує ефективність застосування слухачами знань і умінь;
- правовий показник, який передбачає готовність до виконання функцій у сфері ЦЗ в умовах чинного законодавства;
- показник можливості самовдосконалення шляхом поповнення знань і умінь для вирішення на місцях конкретних виробничих проблем із запобігання НС, підтримки готовності до реагування на них та вжиття заходів щодо усунення і мінімізації їх наслідків.

Формуванню здатності (готовності) до виконання певних функцій за цільовим призначенням в умовах реалізації програм з підвищення кваліфікації мають сприяти такі показники:

- необхідності підвищення кваліфікації за даною сферою управління;
- відповідності змісту підвищення кваліфікації меті та змісту завдань, які виконуються слухачами за цільовим призначенням у сфері ЦЗ;
- стандартизації – визначення нормативного змісту програм підвищення кваліфікації у сфері ЦЗ уніфікованих по відношенню до всіх категорій слухачів, які підлягають навчанню у цій сфері;
- економічної оптимальності – відповідність матеріальних затрат для оновлення і розширення сформованих в системі вищої освіти властивостей знань і умінь з безпеки життя і діяльності людини.

Сукупність перелічених показників має забезпечити формування якості підвищення кваліфікації керівних, управлінських кадрів і фахівців у сфері ЦЗ.

Саме управління якістю може розглядатися як установа, забезпечення та підтримка необхідного рівня компетенції слухачів відповідно до потреб замовника. Це здійснюється шляхом перевірки відповідних показників якості підвищення кваліфікації встановленим вимогам (нормативним документам) та цілеспрямованим впливом на умови та фактори, від яких залежить якість (про-

грамно-методичне, інформаційне, матеріально-технічне та фінансове забезпечення, кваліфікація викладачів, контингент слухачів тощо).

Якісний рівень підвищення кваліфікації в значній мірі залежить від якості навчальної й методичної роботи. Перше, що тут варто було б відзначити, – це **перехід на нові освітні стандарти**.

Таким чином, нові стандарти в системі підвищення кваліфікації у сфері ЦЗ, при збереженні певного рівня державного регулювання, дозволяють забезпечити дієвий вплив на його результати з боку регіонів та підвищити відповідальність курсів, центрів і навчальних закладів, що реалізують програми функціонального навчання за його кінцевий результат.

У той же час дотримання нових стандартів при здійсненні підвищення кваліфікації у сфері ЦЗ вимагає ретельного відбору інформації, що має бути перетворена в знання у свідомості слухачів та організації навчального процесу на основі модульного принципу, при обов'язковому врахуванні отриманих слухачами знань і умінь за галузевим стандартом вищої освіти з безпеки життєдіяльності, умінь сформованих системою професійного підвищення кваліфікації державних службовців та набутого ними досвіду практичної роботи.

ОРГАНІЗАЦІЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ГЕГРАФІЇ ЗАСОБАМИ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Горцук О.М. (м. Вінниця, Україна)

У Національній доктрині розвитку освіти України у двадцять першому столітті визначено мету, пріоритетні напрямки державної політики щодо розвитку освіти, зокрема це: особистісна орієнтація освіти; формування національних і загальнолюдських цінностей; постійне підвищення якості освіти, оновлення її змісту та форм організації навчально-виховного процесу; запровадження освітніх інноваційних технологій. Звідси, завдання вчителя географії сьогодні – відібрати зі своїх методичних надбань усе прогресивне і змінити, модернізувати, трансформувати навчальний процес забезпечивши його дослідницький, пошуковий характер. Такий підхід сприятиме розвитку мислення, розумових, творчих здібностей учнів, більш якісному рівню освіти.

Одним із шляхів організації дослідницької діяльності школярів в процесі вивчення географії є застосування інноваційних технологій.

Проблема дослідницької діяльності знайшла відображення у працях вчених: В.С. Бібер, О.М. Коршунов, Я.Ф. Чепіга, А.С. Музиченко. Певні аспекти інноваційних підходів у викладанні географії розглядали: Н.В. Лескова, С.Г. Кобернік, В.П. Корнєєв, Л.І. Круглик, С.М. Пальчевський, Г.П. Пустовіт, А.Й. Сиротенко, Б.О. Чернов, В.А. Сластьонін, Л.С. Подимова, О.І. Пометун та ін.

У найзагальнішому вигляді під дослідницькою роботою, на нашу думку, варто розуміти систему навчальної та позанавчальної діяльності учнів теоретичного і прикладного напрямків у галузі науки, яка за формою та змістом відповідає творчому рівневі навчальних досягнень. У такому розумінні дослідницька робота учнів є найвищою формою вияву творчого рівня засвоєння знань. Окремі дослідники розглядають її лише як одну з перспективних педагогічних технологій [3].

У процесі дослідження встановлено, що для проведення дослідницької діяльності на уроках географії необхідним є:

- використання інноваційних технологій навчання, що передбачає різні форми, методи організації навчальної діяльності, орієнтованої на конкретного учня;
- створення на уроках географії педагогічних ситуацій, що дають змогу кожному учню виявити ініціативу, самостійність у роботі, та